

Bødestova í Dali

Gunnar á Toft skrifvar

Teir gomlu plagdu siga, at navnið Bødestova, kom av Bødestue. Omanfyri húsini í Bødestovu, áðrenn tey vórðu niðurrivin, var eitt pláss, tey kallaðu Bødelagið. Tað sá út, sum tað kundi verið eftir niðurfalldum húsi.

Tað kann hugsast, at har hevur verið eitt bønhus. — Hagani sæst endin á Hóvabrekku. Tað kann koma av her.

Um so er, hevur tað hoyrt til Túnahúsið, sum sigst at hava verið Løgmandgarður. Løgmaðurin skuldi eita Róaldur.

Klæmint í Búð í Skálavík, sum var sjáldan vitandi maður, segði mær, — nokk úr kirkjubókini, at 1731 »døbtas Johannes Olesens barn Johannes«.

1742

Prædiket over Johannes Olesen. (Hesin er fyrsti maður vit vita um í Bødestovu).

1755

Døbtas Johannes Johannesens barn Joen.

1758

Døbtas sammes barn Sunnevad. (Giftist við Ólavus Jákupi í Stór-húsi í Dali).

1765

Døbtas Anna Magnusdatters av Vaagø uægtebarn Ragnhild, faðir var Johannes Johannesen, Reiðarin, giftur maður.

Hann var nevndur Reiðarin, tí hann var so sturkur. Ymsir plagdu at biðja hann bera Tøð lika undir garðarnar í Dali um árarnar, og tað var tunggongt.

Dalbinger vórðu vanir at sláa kóp á Flesini, og hann var altíð tann, ið sláa skuldi, tí hann var so maktamikil. Hann brúkti ongantið meir enn eitt slag til hvønn kópin. Men so ein veitur, hevði hann verið sjúkur av landfarsótt, men var komin seg aftur. Hann var við aftur at sláa kóp, tá teir fóru næstu ferð. Hann brúkti sama máta, legði bara eitt slag til. Tá vaknaðu allir kóparnir við aftur, so teir flestu sluppu til sjós. Síðani hevur eingin kópur verið sligin á Flesini, teir komu ikki aftur. Somikið var Reiðarin viknaður av sjúkuni.

Av tí ólági, hann kom í, at hann kom fyrri barn við Vágagentuni, flutti hann til Seyrvágs, og hann varð verðandi har. Einaferð hann var á fjalli við sørvingum, datt hann oman og doyði.

Tá var einki mannkyn eftir í húsinum í Bødestovu, uttan ein ógiftur bróður, sum æt Óli.

Men so kom ein maður í húsið, sum æt Hanus. Hann var undan Garðsenda í Hósvík, hann giftist, og fekk tað í húsinum var.

Tey fingi børn: Mikkjal, sum varð verðandi í Bødestovu og Magnus, sum varð giftur við Onnu Sofiu hjá Sørina Óla. Tey bygdu Skotið. Triði sonurin fór til Sandavágs.

Tvær vóru døturnar, Sigga, giftist við Sámali á Uttara Fjalli á Skarvanesi, hin systurin Maria, ógift, doyði heima á Sandi, hjá bróðurdóttirini, Marionnu á Sondum.

Mikkjal, sum varð verðandi eftir í húsinum, giftist við Júlíonnu av Túalað í Mykinesi.

Tey fáa børn: Óla, Hanus, Hans Paula og Marionnu. — Óli gjørdist lamin yviri á Skorð; hann steig á ein stein, og fekk skaða í hælina, og hetta gjørdi, at hann var lamin allar sínar dagar.

Hann var klókur, og prestur ráddi honum til at fara at lesa til lærara. Ráðini vóru eingi. Júlíanna fór til Havnar at halda hús við honum, meðan hann lærði. Hann skuldi vera villur sum unglingi; tað hevur kanska verið tí, at móðurin fór til Havnar, at halda hús við honum í lærutiðini. — Tað verður sagt, at um ta tíðina, tá hann var liðugur við læruna, var fólkatingsval. Teir, ið veljast skuldu, vóru Schrøter og O.P. Effersøe. Tá var opið valg, so menn søgdu, hvat teir valdu. Her í Sandoyinni varð valt heima á Sandi. So kom gamli Jógvan á Oyri í Skálavík fram og segði: »Nei, samaðurin, eg kjósi Óliver! — teir siga mær, at hann hevur fingið Bedd-Ólan til fólk«.

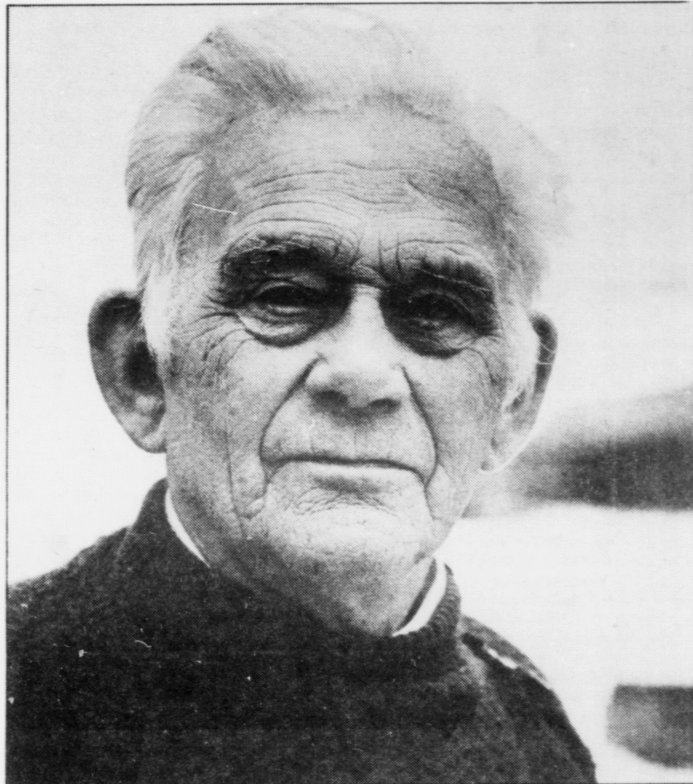
Hesin Óliver, ið Jógvan á Oyri vildi kjósa, var Oliver P. Effersøe, hann var lærari á læraraskúlanum, og hevði haft Óla í Bødestovu undir hondum.

Og rætt var sum Jógvan á Oyri segði, hann bleiv til fólk. Hann sat sum lærari í Funningi alla sína tíð. Eina tíð var hann eisini lögtingsmaður. Børnini lat hann doyða Dahl til eftirnavn.

Hanus giftist við Maluni í Nýggjubúðini í Skálavík, og búsettist har. Marianna giftist við Pól á Sondum á Sandi. Hans Pauli átti eina dóttir uttan fyrri hjúnarlag, við Elsubu Hansen í Dali. Tær báðar mæðgurnar vórðu verðandi hjá Júlíonnu í Bødestovu. Hans Pauli fór út í verðina at sigla, og kom ikki aftur til Føroyar.

Mikkjal fór til Funnings til sonin. — Tá Júlíanna av Túalað doyði, gjørdist fyrndarhúsið í Bødestovu oyðt, og varð selt, Groth, Klæmintsstovubóndin keypti tað.

Gunnar á Toft

Haldið Sosialin og fáíð serbløð!

Tað eru helst mong, ið við stórum áhuga hava lisið greinarnar hjá Viggo Dalsgaard, Gunnar á Toft og Petur Andreassen her í Sosialinum.

Heldur tú ikki Sosialin, so tekna teg sum haldara nú og tú fær bløðini við greinunum, sum hesir triggir menn hava skrivað sendandi.

Og tú kann fylgja við, hvat teir fáa frá hondini í næstum eisini.

Skrivið til Sosialin og gerið vart við tykkara ynski.